Живе і старждає щодень у мені
Моя Україна,
Клекоче у грудях неспокій і гнів,
Як власна провина:
За те, що неволити долю її
Щораз дозволяю,
Що мовкнуть співучі колись солов'ї
У рідному краї;
За те, що вчепились в державне кермо
Негідники сущі,
Що прагнуть в нове нас запхати ярмо
Запроданці сучі;
За те, що розхитують наш корабель
Усякі там ...енки,
Що кожен під себе, що може, гребе,
Здираючи з неньки;
За те, що забули присутність Христа
У душах і Храмах,
Що скрізь, як бур'ян, дике зло проростa
І плодяться хами.
Тому і сумує-страждає в мені
Моя Україна,
І воля болить, що здобулась в борні,
Як власна провина.